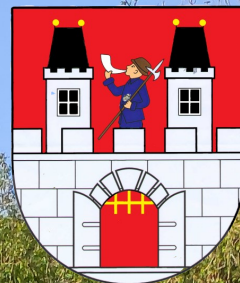

Rychnovský poutník

Léto 2021

Na úvodní straně: Pečlivě opečovávaná skalka u sportovní haly v Novém Rychnově. Výsledek nikdy nekončících starostí a ruční práce paní Pazourkové, který většině kolemjdoucích padne do oka. V našem městysi najdeme i další skalky, kterých si nemůžeme nevšimnout a fotografie některých z nich najdete na zadní straně zpravodaje.

Obsah:

- 1) Slovo úvodem
- 2) Zprávy z radnice
- 3) Povídání s farářem
- 4) Výhledka DVA DUBY
- 5) Hlasičský rok + šikulky
- 6) Řešenčické ozvěny
- 7) Co nového ve školce
- 8) Klub dříve narozených
- 9) YPOZ
- 10) Coulníček pro děti

Léto

*Slunce se rozvilo jako blatouch
na břehu dalekých modrých vod.
Na mezích kvetou kopretiny
a zlatobílý rmen.
Po stráních všude třezalka hoří,
zvonky a materídouška,
směje se vlčí mák
a rybí očko reze kvítek
a kvete jetel červený
a kvete celý svět...*

Těmito několika úvodními řádky jsem chtěla nám všem připomenout, že všechno, co je v životě opravdové a skutečné, je ve své podstatě prosté. Že pocit štěstí, kvůli kterému se mnozí lidé kamsi bezhlavě ženou, nelze najít v hromadách peněz a majetku, ani ve dnech nadupaných množstvím jakýchsi podivných zážitků, nebo na často bezduchých sociálních sítích... Zde opravdu nelze nalézt ani sám sebe a svoji vlastní podstatu žití a už vůbec ne pocit opravdového štěstí.. Štěstí může člověk nalézt jedině sám v sobě. Štěstí nelze budovat na neštěstí druhých, to nikdy nedopadne dobře.

Zkuste se někdy jenom trochu zastavit, podívat se třeba na ranní východ slunce a projít se bosýma nohama po trávě třpytící se rosou.

Zavřete oči a poslouvejte zpěv ptáků. Dýchejte zhluboka. Vnímejte přítomnost každým kouskem těla. A jenom na pár chvil zůstaňte tak.. ve spojení s přírodou..

Život člověka je tak krátký a pomíjivý.

A pocit štěstí tak prostý...

Krásné léto všem,

s láskou,

Mgr. Michaela Martínková

Právy z radnice

Tri měsíce jsou za námi a opět vychází další číslo Poutníka. Rádi bychom této příležitosti využili a přiblížili vám dění v městysi.

Téměř celý duben a květen nám přšelo, což se zákonitě projevilo i na sečení a celkovém úklidu obcí. Od dubna začal fungovat nový svoz odpadů, který mezi občany vzbudil velký zájem a většina domácností je vybavena sadou popelnic na třídění odpadů. Představa, že se uleví kontejnerovým místům a pracovní čtě se více uvolní ruce, se po téměř třech měsících provozu ukázala jako naivní. Velkoobjemový kontejner, který je umístěný v „Koubkovně“ se stále vyváží každý týden a před vraty k dílnám nacházejí zaměstnanci prakticky denně vyhozený odpad, který musejí přetřídit a uklidit. Výjimkou nejsou ani nevyvezené kontejnery na plast nebo papír a to z toho důvodu, že se v nich nacházejí kusy betonu, dlažba a jiné věci, které sem nepatří. Měli jsme tu i případ, kdy jsme napočítali v kontejnerech určených pro plast, umístěných pod školou a pod kostelem, celkem dvanáct pytlů ztvrdlého maltového štuky. Čas, který zaměstnanci věnují úklidu po nezodpovědných spoluobčanech, pak chybí jinde. Je nutné ještě dodat, že jeden ze zaměstnanců čety je dlouhodobě v pracovní neschopnosti, což se negativně odráží na sečení a údržbě obcí.

V minulém vydání Poutníka jsme se zmínili o dodržování termínů z důvodu nemoci Covid-19. Sice již několik týdnů dochází k postupnému rozvolňování, ale pandemie nás stále pronásleduje. Nastoupil nový fenomén, který tady mnoho let nebyl a na který jsme již úspěšně zapomněli a tím je nedostatek materiálu, případně neustále se zvyšující ceny. Problémy nám to způsobuje nejen u plánovaných akcí, ale hlavně u těch neplánovaných a časově omezených. Touto akcí je v současné době rekonstrukce vody v Řeženčicích.

V polovině května jsme obdrželi zprávu o plánované rekonstrukci silnice Vyskytná - Nový Rychnov a Nový Rychnov - Horní Cerekev, kdy v intravilánech dojde k nástřiku vozovky a pouze v obci Řeženčice dojde k vyfrézování vozovky. Ihned po obdržení této informace byla svolána schůzka přímo v obci Řeženčice a to za účasti všech dotčených institucí. Zde bylo domluveno, že při této příležitosti by se mohl zrekonstruovat hlavní vodovodní řad. Byly sjednány termíny a začal se zajišťovat materiál. Následně proběhla pracovní schůzka se zastupiteli a hned druhý den schůzka s občany Řeženčic, po které následovalo nezbytné vytyčení dotčených sítí. V současné době jsou práce v plném proudu a pevně věříme, že domluvený termín - 29.června, kdy by mělo dojít k pokládce nového asfaltového povrchu, splníme.

Vzhledem k výše uvedené neplánované akci v Řeženčicích jsme museli odložit některé opravy vodovodu a kanalizací v jiných částech našeho městyse, ke kterým se v průběhu prázdnin pokusíme vrátit. Zatím se nám podařilo opravit dvě kanalizační šachty a dvě přípojky v Čejkově a jednu vodovodní přípojku v Novém Rychnově.

Když už jsme zmínili prázdniny, tak kromě oprav vody a kanalizace máme naplánovanou výměnu herních prvků na školkovém hřišti. Doufáme, že srpnový termín vyjde a děti si od nového školního roku budou moci hrát na nových herních prvcích.

Vážení spoluobčané, blíží se doba prázdnin a dovolených. Někteří z vás plánují cestu do zahraničí, jiní po naší vlasti a ostatní dovolenou doma. Přejeme vám všem, jménem městyse, krásné prožití dovolené, hodně sluníčka, pohody, odpočinku a těm, kteří budou cestovat, šťastný návrat domů.

Pavel Martínek

Povídání s farářem

Motto.

„Zde jsem, abych plnil Tvou vůli...“

...Na jihozápadě Čech na hranicích naší vlasti, uprostřed hlubokých hvozdů na rozmezí Českého lesa a Šumavy sídlí odpradávná statečný a hrdý lid. Sami čeští králové v dávné minulosti ocenili jeho chrabrost tím, že mu udělili četná a vzácná práva a učinili ho strážcem našich hranic. A tak po staletí procházeli Chodové – zvaní později též Psohlavci – hlubokými hraničními lesy a s čakanem v ruce bedlivě střežili území, které jim bylo svěřeno...

Když jsem se poprvé setkala s panem farářem Konopíkem měla jsem pocit, že někoho tak charismatického a pravdivého jsem už hodně dlouho nepotkala. Bylo to v kostele a při velmi smutné příležitosti, ale jeho celkový projev a obsah toho, co říkal, byl tak uklidňující a opravdový, že to až bralo dech. Prostě někdo, o kom si řeknete, ano, tohle je člověk na svém místě, pravý duchovní, který k sobě svoje ovečky přitahuje už jen tím krásnem, které z něho sálá. Je to člověk plný nápadů, oplývající pozitivní energií tak nakažlivou, že po setkání s ním se už těšíte na to další.

Rád mluví v hádankách, takže povídání s ním bylo nejen velmi zábavné a inspirující, ale také plné tajemna a nedokončených myšlenek, které bylo třeba rozluštit.

Jak jste již možná někteří poznali z úvodu, pochází pan farář Petr Vavřinec Konopík z poetického kraje kněze a spisovatele Jindřicha Šimona Baara- tedy přesněji řečeno ze stejného městečka, kde se Baar narodil a kde také působil jako kněz na sklonku svých let - z Klenčí pod Čerchovem.

Narodil se v Domažlicích na místě, kde již nemocnice nestojí, protože je zbouraná a nyní je na jejím místě zbudované parkoviště. Kolik je našemu panu faráři let? Rok jeho narození je shodný s číslem popisným zdejší fary.

Základní školu navštěvoval v Klenčí a má dva sourozence – sestru Mařenku a bratra Pavlíčka. Chtěl být truhlářem, tesařem, nebo kuchařem, nakonec se vyučil truhlářem, avšak život si však pro něho připravil úplně jinou cestu. Osudová pro něj byla skutečná cesta vlakem z Klenčí přes Domažlice do Prahy a odtud až do Olomouce, ta změnila jeho dosavadní život. Přestože pochází z věřící rodiny, rodiče byli jeho volbou zaskočení...

„Knězem jsem se stal, protože jsem chtěl být šťastný jako jste vy v manželství. Pocházím z věřící rodiny a při práci jsem hledal smysl života.

V Olomouci jsem absolvoval nultý ročník Teologické fakulty a odtud jsem šel studovat dál do Prahy.

Jsem šestý rok ve službě a za tu dobu jsem již na pátém místě. Začínal jsem jako jáhen v Chebu, kde jsem strávil asi 5 měsíců, pak 2 roky v Rokycanech jako jáhen, kaplan a pak farář. Po Rokycanech následoval rok na Jáchymovsku v Ostrově nad Ohří a pak dva roky v Domažlicích. Od poloviny roku 2021 působím zde v Novém Rychnově.“

Jaký je rozdíl mezi lidmi, kde jste působil a zde?

Je rozdíl bydlet na nějakém místě a žít s lidmi jako běžný člověk než bydlet a žít s lidmi ve smyslu duchovním (péče o duše svěřených). Je ale vždycky dobré vycházet si se všemi vstříc, hodně záleží na přístupu.

Na faře v Novém Rychnově jsem se byl poprvé podívat na popud pana faráře Ivo Valáška. Během dvou měsíců jsem si faru upravil – malování a různé další úpravy. Jsou různé fary. Některé fary jsou vybavené, některé ne. Povinností kněží je, že udržují a starají se o mnohé historické budovy a památky.

Krajina Vysočiny je hodně podobná mému kraji, až Pelhřimovsko je kopcovitější. Z mého rodného kraje zde sloužilo již mnoho duchovních.

Vzhledem k místu, ze kterého pan farář Konopík pochází, se mu podařilo získat do svého vlastnictví jedno unikátní historické kněžské roucho, které v minulosti pravděpodobně patřilo knězi a spisovateli Jindřichu Šimonu Baarovi.

„Kněz, který je teď v Klenčí třetím rokem, uklízel na půdě v kostele a našel skříň se starými věcmi, mezi kterými byl i mariánský ornát (kazule), který zřejmě nosil právě J. Š. Baar při bohoslužbách. Nosím ji při ranních mších svatých (rorátech) v době adventní. Je to bílé roucho s výšivkou Panny Marie. Z bytu, ve kterém J. Š. Baar v Klenčí žil, je muzeum a nahoře jeho osobní byt. Mám celou sbírku knih J. Š. Baara.

Kdo je mým oblíbeným patronem? Samozřejmě sv. Vavřinec, pak sv. Martin a sv. Anežka Česká. Rád čtu beletrii a životopisy. Kromě J. Š. Baara žila v Klenčí ještě jedna osobnost – a to spisovatel Jiří Kajer, který je zde i pohřbený. Napsal sbírku mnoha pohádek z Chodska. Mám také rád hádanky – tady dvě posílám:

Táta dlouhý, máma široká a děti mezi nimi. Co je to?

A jiná—z díla Jiřího Kajera: Máma s dcerou jdou lovit. Co uloví tam nechají a co neuloví přinesou zpátky. Co přinesou zpátky?

Co byste, pane faráři, rád vzkázal lidem, kteří čtou naše povídky?

„Užívejte si všeho, co je kolem vás, nebuďte zavření doma, ale jděte ven, na vzduch, ať se zbavíte chmur a temných myšlenek a budete radostnější.“

Pana faráře Petra Vavřince Konopíka a jeho myšlenky se vám pokusila představit Michaela Martínková.

Pan farář plánuje a rád by vás všechny pozval na tyto akce:

Na pouť, která letos vychází přesně na 15.srpen, je na ni pozvaný otec biskup Vlastimil Kročil z Českých Budějovic. Mše svatá bude v 10.30h. V 16.00h pak bude požehnání v kostele – modlitba k Panně Marii, které je rychnovský kostel zasvěcen.

V sobotu 28.srpna chystáme dětský den, uvidíme co přinese čas a doba.

Vyhlídka DVA DUBY

Mnohým z vás jistě neunikla v minulých letech již dvakrát pořádaná netradiční společenská akce „Z NADHLEDU—Pálení ohňů nad Rychnovem“, kterou pořádala slečna Tereza Hašková vždy na začátku nového roku. Tyto akce příjemně osvěžily lednové dny, kdy je život směřován spíše na začínající plesovou a masopustní sezonu. Jak jsme se na těchto akcích od slečny Haškové dozvěděli, jsou tyto akce součástí její bakalářské práce na fakultě výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně. Na pálení ohňů navázala v minulém roce výsadba nových stromů—jeřábů—a v letošním roce navázala slečna Hašková dalším počinem, a to vybudováním vyhlídkového místa na jednom ze čtyř „vrcholů“, kde se ohně pálili. Má velmi příznačný a zvukový název DVA DUBY. Je určitě škoda, že se tato veřejně prospěšná činnost soukromé osoby, nedostala na stránky našeho místního zpravodaje, a tak jsme slečnu Haškovou požádali, zda by nemohla našim čtenářům svou práci a své vize představit. Jsme velmi rádi, že naše prosby vyslyšela.

Jako téma mé bakalářské práce jsem si vybrala krajinu v místě, kde od mala žiji. Jde především o vnímání kulturní krajiny. Má práce má ambice poodhalit neobvyklé perspektivy, nabídnout možnosti a zážitky jiného vnímání vesnice položené v údolí a po staletí utvářené v logice místní krajiny a z ní vyplývajících lidských potřeb. Hmatatelným a viditelným výstupem je nyní místně specifické umělecké dílo, vyhlídkový bod, který se stane součástí zamýšlené série.

Ještě před několika desítkami let lidé vnímali krajinu jinak než nyní. Pro občany žijící na vesnici sloužila půda jako zdroj obživy. Na poli či louce trávili většinu svého času. Krajinu a půdu vnímali jako dar, který je držel při životě. Kraj okolo Nového Rychnova byl přitom hodnocen jako velmi neúrodný, chudý kraj s drsnějším klimatem, dlouhotrvajícími zimami a nízkými teplotami. Pěstovalo se zde žito, oves a brambory, velmi kvalitní byla produkce jetele a dřeva. Novorychnovsko bylo ještě v první polovině 19. století pevně spjato s venkovským způsobem života, přežívaly zde tradiční společenské normy a uspořádání společnosti. Dnes je tomu ale jinak. Lidé přestali chápat krajinu jako svůj hlavní zdroj obživy, čímž se vytratil po staletí budovaný vztah. Okolní pole a louky, které městys obklopují, si pronajímá zemědělské družstvo a ve velkém je obhospodařuje. Krajina se stala průjezdnou spojnici mezi v životě důležitějšími destinacemi. Pokud do ní lidé vstupují, je cílem spíše vyvenčení psa nebo sběr hub.

Tato skutečnost byla podnětem pro moji práci, usilující o nalezení takových míst v okolí vesnice, které by znovu probudily zájem místních obyvatel o jejich krajinu, lákaly je k procházkám a započaly cestu k možné proměně vztahu člověka a krajiny prostřednictvím nabízených perspektiv. Prvním krokem bylo lokalizování čtyř nejvyšších bodů okolo údolí Nového Rychnova. Ty se staly východiskem pro pořádání veřejné akce „Z nadhledu“. Akce začínaly kolem 15. hodiny, kdy se na čtyřech nejvyšších bodech v jeden okamžik rozžehly ohně. Ohněm zvýrazněná místa byla propojena vyznačeným procházkovým okruhem. Začalo se za světla, skončilo již za tmy a během celého okruhu toto postupné ubývání světla hrálo roli i v pohledu na vesnici v údolí. Tyto akce vzbudily u místních obyvatel nečekaný a nebývalý zájem. Druhý ročník přilákal více jak 300 lidí, což mě utvrdilo v přínosu této akce a motivovalo k další práci.

Další prací byla výsadba stromů, která souvisela s obnovou staré historické cesty, která v dané lokalitě vedla. Jako odrůdu stromů jsem si vybrala jeřáby. Je to jeden z nejuctívanějších stromů v celé Evropě, dokonce více než dub a buk.

Obnovená alej stromů vede k jednomu z míst, kde jsem se rozhodla vytvořit místně specifický objekt v krajině—vyhlídkové molo. Z tohoto místa můžete vidět sbíhající se kopce do údolí vesnice a vynikne odtud rozmanitost místa, ve kterém žijeme. Vyhlídka se nachází na konci remízku mezi dvěma poli, kamenitým a zarostlým keři. Zde na konci okolo dvou starých dubů jsme s přáteli terén urovnali a prokáceli a poté celou vyhlídku postavili.

Musím zde zmínit i problémy, na které jsem při realizaci narazila. Jsem velmi ráda, že majitelé pozemků, na kterých se vyhlídka nachází, nakonec s projektem souhlasili. Větší překážkou a nakonec také největší komplikací se však ukázala být administrativní náročnost na výstavbu tohoto díla. Neměla jsem tušení, co vše je potřeba pro to, aby toto dílo bylo provedeno v souladu se zákonem. Projekt jsem představila zastupitelům našeho městyse na veřejném zasedání a jsem jim vděčna za aktivní přístup, kdy zastupitelé přislíbili, že celou vyhlídku ode mě odkoupí a bude veřejným majetkem, ovšem pouze tehdy, pokud bude vše v souladu se zákonem. Protože jsem chtěla koncipovat vyhlídku pro užívání veřejností, bylo nutné mít především stavební povolení a zajištění přístupové cesty, která musí být zpevněna a pozemek, po kterém by vedla, musí mít v majetku či pronájmu městys. V tak krátkém čase, který mi zbýval, jsem nemohla vše požadované stihnout. Rozhodla jsem se tedy vyhlídku postavit na své náklady a městys z celé stavby vynechat. Nakonec jsem získala finanční podporu od kamarádů a také z interní soutěže uměleckých a tvůrčích aktivit studentů FaVU, zbytek jsem financovala z vlastních úspor. Postavená vyhlídka tak není bohužel určena pro využití veřejností. Jedná se o soukromou stavbu na soukromém pozemku, a tak je potřeba k tomu přistupovat. Stavba není oplocena a přístup k ní nevede po veřejné cestě.

Dne 5. června jsem uspořádala „kolaudaci“ nové vyhlídky. Kdo přišel, mohl se z vyhlídky podívat na okolní krajinu. Návštěvníci byli mile překvapeni, že u nás něco takového vzniklo a ocenili výběr místa.

Dovolte mi poděkovat vám všem, kteří jste se mých akcí zúčastnili a vyjádřili jste mi přímou i nepřímou podporu v mé práci. Nemohu zde nezmínit pana prof. akad. soch. Jana Ambrůze, který byl pro mě po celé čtyři roky studia velkou oporou a inspirací a za to mu patří největší díky. Věřím, že další práce na celém projektu bude zdárně pokračovat a snad nenarazím na neřešitelné překážky.

Tereza Hašková

Děkujeme tímto slečně Tereze Haškové za její příspěvek a přejeme jí v její další práci hodně zdaru, trpělivosti především s úřady, ale také s lidmi a chuti do díla. Věříme, že místo historického okénka, které je pravidelnou součástí našeho časopisu, je tento netradiční kulturní příspěvek velmi žádoucí. Zvláště v této době, kdy se společenská a kulturní činnost po nevyžádané a neplánované dlouhé přestávce pomalu, ale snad jistě, teprve rozbíhá.

Jan a Pavlína Malátovi

VYHLÍDKA „DVA DUBY“

Činnosti zásahové jednotky SDH Nový Rychnov na jaře 2021.

Na jaře 2021 zasahovala jednotka u 4 požárů a 1 technické pomoci.

30. března jsme zasahovali spolu s dalšími pěti jednotkami u požáru kletí na Mešnici. Další požár byl 5. dubna v Opatově, zde hořela sláma na poli. Týž den jsme odstranili spadlý strom z vozovky u Opatova. 23. dubna jsme zasahovali u požáru odpadu na skládce v Horní Cerekvi. A 11. květena jsme likvidovali požár lesa u Turovky.

Celkem jsme v roce 2021 zatím zasahovali u 10 událostí.

V červnu došlo k rozvolnění omezení spojených s COVIDem, obnovili jsme tedy školení a výcviky jednotky.

Ing. Milan Vopálenský
velitel výjezdové jednotky

Vážení přátelé,

po smutném podzimu, zimě i jaru, kdy jsme se nemohli setkávat, pro vás máme další, speciální díl tvořivých dílen. Předpokládáme, že během prázdnin využijete možnosti cestování, táborů, výletů a uskutečníte dlouho odkládané oslavy a další aktivity.

Proto jsme vám připravili na **sobotu 4. září 2021** dílny s názvem

Indiánské léto

v tradičním čase a místě: **Obecní restaurace Nový Rychnov od 13-16 hodin.**

Sledujte aktuální informace v kulturním kalendáři na vývěsce nebo webu Nového Rychnova a plakáty.

Na shledání po prázdninách se těší

Šikulky

Řeženčické osvěny

Půl roku bude pomalu za námi. Chladné počasí umožnilo různé domácí činnosti, z nichž některé měly dokonce charitativní cíl. Pod velením hlavní pletářky jsme zabalili 150 čtverců na „Deky pro Afriku“, přidali ještě pár pletenin – vždyť v jižní Africe začíná zima. Je příjemné pomyšlení, že až v Malawi se děti ohřejí naší prací – tedy především díky zručnosti „Doskočky“ a balících schopností „Sekačky“. Kdo by se chtěl připojit – viz např. odkaz: www.mojeduha.cz

Svět se snaží vrátit do kolejí „normálu“ – děti zase chodí do školy, jaro se konečně rozhodlo, že nebudeme muset marně čekat – snad to vydrží. Májku jsme už před prvním májem postavili „U Vodníka“ tradičně - ale tak nějak soukromě. S dřevem do kamen jsme si nanosili kůrovce až do kuchyně a doufejme, že přes náhlý nedostatek potravy pohrdne kuchyňskou linkou.

S více jak měsíčním zpožděním jsme spálili zbylé čarodějnice, párky, buřtíky a snad i ta největší omezení.

Už jste si všimli zajímavé akce „Putovní kamínky“? Nezkusíte to taky – tedy asi především děti? Návod najdete na www.kamenuj.cz/cs

A na závěr pár nabídek na oslavy.

6. července: SVĚTOVÝ DEN POLIBKU

No to přece nemusí být jen pro mladé. Třeba takový polibek múzy ...

2. srpna: DEN SUCHÉHO ZIPU

Tento geniální vynález si určitě zaslouží naši pozornost. Když má dokonce *svůj* den!

28. srpna: EVROPSKÁ NOC NETOPÝRŮ

Nesmyslné hrůzy z netopýrů jsme se snad už všichni zbavili, tak proč se nezahledět na stmívající oblohu a pozdravit jejich mihotavý tichý let.

A pro vklad do těchto oslav jsme založili zcela unikátní řeženčický významný den, tj.:

11. červen = DEN PRVNÍHO VSTUPU DO VODNÍKOVA RYBNÍČKU

Ať už dobrovolný nebo nechtěný nebo s podtextem „kdo jinému jámu kopá ...“

Příští rok očekáváme hromadnou účast!

Olga Sekavová a spol.

Co nového ve školce

Prožitky z naší mateřské školy

Návrat do školy

Dne 12.4.2021 se s radostí otevřely znovu dveře naší mateřské školy a my jsme přivítali předškoláky a děti rodičů IZS, které mohly díky vládním opatřením konečně do školy nastoupit. Společně jsme prohlíželi výrobky dětí, které si přinesly z distanční výuky. Pro předškoláky, kteří nenastoupili, byla dále zpracovávána distanční výuka na každý týden dle TVP na našich webových stránkách. Tuto možnost vzdělávání využily i děti z Hvězdiček, které nastoupily dne 10.5.2021.

Čarodějnický rej

V dubnu jsme pro děti připravili “Čarodějnickou stezku” na školní zahradě. Na děti čekalo 11 známých čarodějnic s úkoly. Každé stanoviště ukrývalo jedno písmeno, které potřebovaly do tajenky, aby zjistily, jak se jmenuje čarodějnice, která na ně čekala v cíli. Získaná písmenka si podle čísel s pomocí provázejících čarodějnic z řad učitelek zapisovaly do kartičky účastníka. V průběhu týdne si děti vyrobily čarodějnický klobouk, pavoučí síť, oblečení a plnily spousty úkolů spojených s tímto svátkem.

Den s dopravními prostředky

Dne 2.6.2021 proběhlo v MŠ dopravní dopoledne. Děti měly připravená odrážedla a šlapací tříkolky. Všichni se zábavnou formou seznamovali s pravidly silničního provozu. Kdo zvládl jízdu bez přestupků, dostal medaili a diplom. Vzhledem ke slunečnému počasí, bylo během celého dopoledne přichystané občerstvení v podobě studeného melounu a džusu.

Pocitový chodník

Na měsíc květen jsme pro děti připravili jako překvapení pocitový chodník. Skládá se ze sedmi polí, kde v každém z nich je jiná přírodnina – mech, šišky, písek, sláma, štěpky, oblázky a dubové listy, který jsme umístili na terasu školky. Děti chodily po jednotlivých polích bosé a vnímaly všemi smysly. Dětem se chodník velice líbil, vzájemně si pomáhaly a někteří vyzkoušely chodník i se zavázanými očima, aby svůj pocit prohloubily. Poté jsme samozřejmě vyzkoušely i my, abychom se s dětmi podělily o zážitky.

Bylinková zahrádka

V rámci environmentální výchovy jsme si s dětmi vyrobili bylinkovou zahrádku na naší terase. Nejprve jsme si o bylinkách povídali, poté se zavázanými očima poznávali a nakonec jsme bylinky společně zasadili. Dohodli jsme si pravidla, jak budeme o ně pečovat, aby nám neuvadly.

V dopoledních hodinách trávíme s dětmi čas na naší velké zahradě, kde máme krásné pískoviště. Bohužel, zde zatím chybí i jiné komponenty, které by děti rozvíjely po všech stránkách - především lokomoce. Velice bychom si přály, aby se situace co nejdříve zlepšila a zahrada se stala krásným a podnětným prostředím pro naše děti.

Přejeme ze srdce všem rodičům, dětem i čtenářům především pevné zdraví a krásné prázdniny. Těšíme se na další spolupráci a setkávání s vámi – zaměstnanci MŠ.

Něco informací z našeho Klubu dříve narozených.

Bohužel doba „kovidová“ nám zhatila veškeré naše naplánované, ale i ostatní akce. Především jsme se musely obejít bez našich pravidelných posezení s „kávou o páté“, nemohly jsme se ani pobavit a zašpásovat s pekelníky a čerty v Pekle. Tentokrát jsme neměly ani naše tradiční vánoční posezení a ani MDŽ jsme oslavit nemohly. Nevadí, všechny společně věříme, že si budeme moci ještě ledacos vynahradit na dalších společných akcích a to až od září, po letních prázdninách a dovolených.

Nicméně, máme určité nápady a chtěly bychom zrealizovat dva „projekty“ určené pro všechny rychnáky a nejen pro ně.

Jedním z nich, je „restart“ a inovace vánočního betléma tak, abychom prostor trvalého přístřešku mohly využívat nejen o adventu a době vánoční, ale i pro připomenutí dalších svátků, např. Velikonoc, podzimní čas dušiček apod.

Dalším z našich nápadů - „projektů“ je projekt s názvem „Připomeň si historii/ Cestou necestou po historických objektech Rychnova“, kde formou fotodokumentace a krátkým popiskem projdeme obcí tak jak šel čas. Jde o informační tabuli, kterou bychom chtěly umístit při vstupu do parčíku u zámku.

Oba tyto projekty/ nápady, jsou zatím ve fázi jednání. A tak prosím, držte nám palce!!!!

Všem čtenářům Poutníka a nejen jim, přejeme báječné léto, dovolené a prázdniny. Užijte si klid, pohodu, sluníčko a vše, co k létu patří.

Ing. Uhlířová Marta

Jubilanti

Během těchto měsíců oslavili své životní jubileum naši spoluobčané:

70. narozeniny: pan Herna Jaromír, Nový Rychnov
pan Svoboda Miroslav, Chaloupky
paní Rožňová Jitka, Nový Rychnov
pan Mikeš Pavel, Nový Rychnov
paní Šnicerová Jiřina, Nový Rychnov
paní Beranová Ludmila, Nový Rychnov
paní Beranová Milada, Nový Rychnov
pan Doskočil Pavel, Řeženčice
pan Novák Vladimír, Nový Rychnov
pan Rod Jaroslav, Nový Rychnov
pan Nepraš Pavel, Nový Rychnov

75. narozeniny: paní Doleželová Marta, Nový Rychnov
paní Kleinová Stanislava, Nový Rychnov

80. narozeniny: pan Chalupský Karel, Řeženčice

94. narozeniny: paní Hajná Marie, Sázava

97. narozeniny: paní Chadimová Jarmila, Sázava

Ještě jednou všem gratulujeme a do dalších let přejeme pevné zdraví a hodně radosti prožité v kruhu svých blízkých.

Novorychnovské stezky – 6. ročník, 19. 6. 2021

Po loňské covidové odmlce, jsme se mohli letos opět sejít na startu již 6. ročníku stezek. A nebyla to jen tak nějaká pandemická procházka, ale slušných 9,5 km. Ve 13:00 se odstartovalo od Karpíšků směrem po červené, kolem srubu do Močárů, dolní Chaloupky, dál k letnímu táboru, přes les k Milíčovskému vysílači, z Milíčova (přes Plácek) do Rychnova a hurá na točené zpět ke Karpíškům. Cestou byla dvě kontrolní stanoviště, kde nejen děti poznávaly zvířata a ptáky, nebo vyráběly indiánské náhrdelníky. Bylo až nadstandardně letní, teplé počasí. Po příchodu k Obecní restauraci na všechny zúčastněné čekaly tradiční placky a buřtíky a zasloužené chlazené nápoje. Všichni se podepsali do kroniky. Ani letos jsme nezapomněli vyhodnotit a obdarovat nejmladšího a nejstaršího účastníka.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat všem, kteří nám pomohli letošní pochod zorganizovat, ale hlavně všem účastníkům.

Vítání občánků 26. 6. 2021

V sobotu 26. 6. 2021 proběhne tradiční vítání miminek. Bude nám velikou ctí, i s ročním opožděním, přivítat do naší obce děti, které se u nás narodily v období 10/2019 – 8/2020. Při obnovení činnosti SPOZ v roce 2017 jsem slibovala, že budeme vítat děti každý rok. Kdo z nás mohl tušit, že přijde doba, kdy budeme izolováni doma, budou zavřené školy, kostely, sportoviště, divadla, kina a že se život zastaví.

Ale vše je za námi a my přivítáme: Sofii Pařízkovou, Nový Rychnov
Lindu Krupičkovou, Nový Rychnov
Viléma Eduarda Soukupa, Nový Rychnov
Rostislava Rásochu, Sázava
Olivera Říčana, Nový Rychnov
Přejeme všem dětem i jejich rodičům hodně zdraví a štěstí.

Rozloučení se školním rokem 29. 6. 2021

Ve středu 29. 6. 2021 proběhne na radnici tradiční slavnostní rozloučení se školním rokem 2020/2021. Ve 13 hodin bude 9 „maláčků“ ze školky pasováno na školáky, prvňáky. Poslední zvonění pro 17 žáků 9. ročníku ZŠ zazní v 15 hodin.

Obě tyto události budou pečlivě zaznamenány do společenské kroniky.

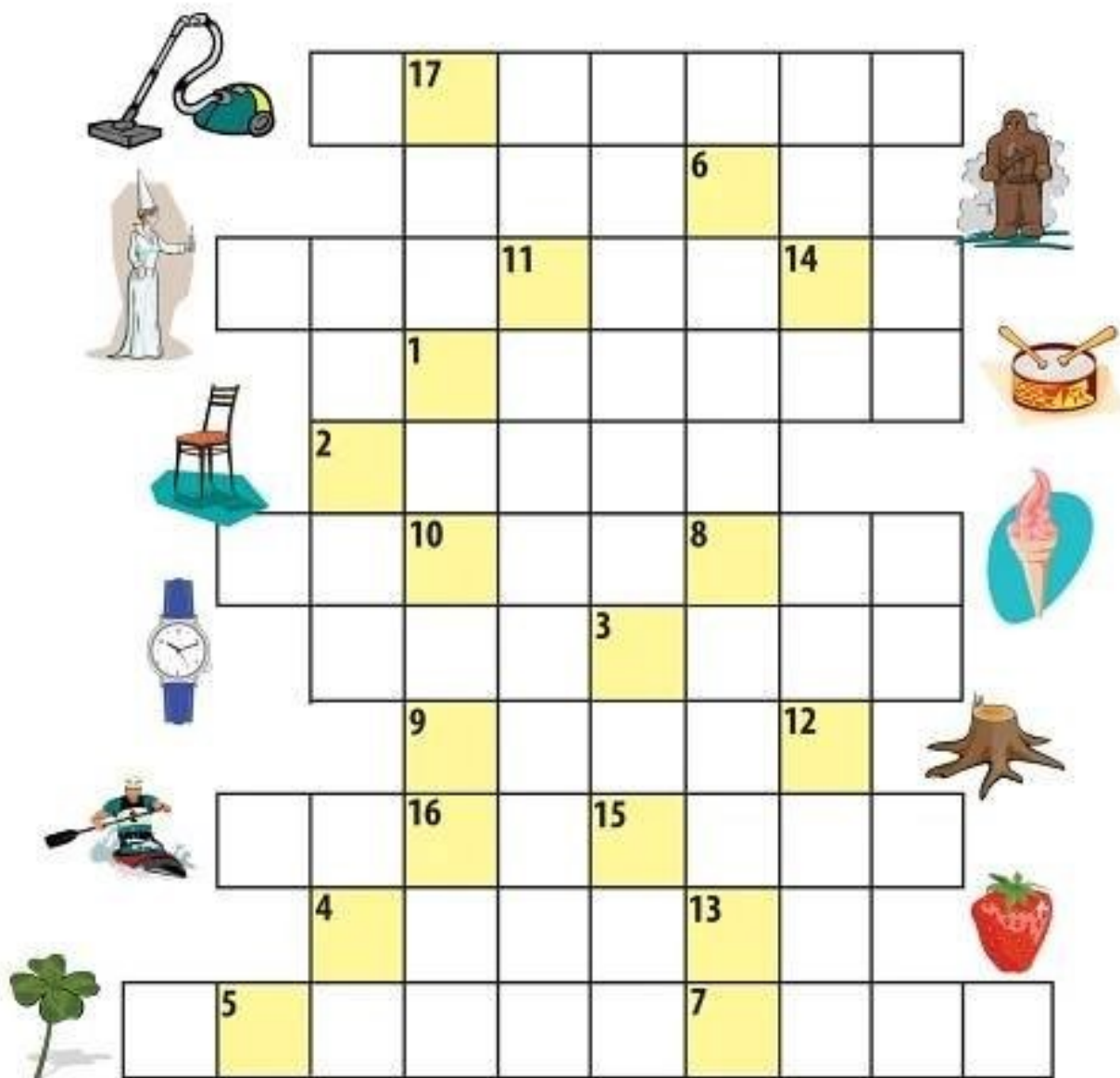
Všem přejeme krásné prázdniny a hlavně v novém školním roce hodně studijních úspěchů. Není rozdíl v tom, jestli jdete do 1. třídy ZŠ, nebo začnete studovat střední, nebo vysokou školu, nebo se na učilišti připravujete na svou budoucí profesi. Pro každého je to důležitý životní mezník, který si zaslouží podporu a vstřícnost nejenom rodičů, těch především, ale i celé společnosti. Takže hodně štěstí!

Užijte si pohodové teplé léto a hlavně vše ve zdraví.

Za SPOZ Iva Reichová

✿ Poušniček pro děti

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

7	8
---	---

9	10	11	12	13	14	15	16	17
---	----	----	----	----	----	----	----	----

22. května 2021 byl jeden z pár dní v roce, kdy se objevila nad Rychnovem duha:

Jarní rozkvetlé skalky v Novém Rychnově:

Příští číslo Rychnovského Poutníka vyjde 20. 09. 2021 (Podzim 2021)

RYCHNOVSKÝ POUTNÍK / periodický tisk územního samosprávného celku, čtvrtletník: č. 2/2021 / Datum vydání: 21. června 2021 / Zpravodaj Rychnovský Poutník vydává Městys Nový Rychnov, Nový Rychnov č. p. 87, 394 04 Nový Rychnov, IČ: 00248738 / schváleno MK ČR E 19427 / Náklad: 150 ks / Cena: ZDARMA / Tisk a distribuci zajišťuje Městys Nový Rychnov / Redakce: Michaela Martínková, Pavlína Malátová, Jan Malát